

udføre Loven af 1868, da kan det ikke Andet end undre mig, at han begyndte sit Foredrag med at udfaste en aldeles bestemt formuleret Tvivl om, hvorvidt Regjeringen agtede at opfylde sine Forpligtelser med Hensyn til denne Lov. Det var noget nær de første Ord, det ærede Medlem udtalte, og jeg finder for mit Bedkommende ligesaafuldt som min ærede Kollega Anledning til at fralægge mig en saadan Tanke. (Strup: Det har jeg heller ikke sagt.) Det ærede Medlem maa tilgive mig, at jeg opretholder min Paastand; det ærede Medlem var saa varm og betagen af sin Interesse for Jernbanerne, at jeg gjerne vil skrive det paa denne Interesses Regning, at han har faaet en Tvivl om Andres Hensigter, der, hvis den var begrundet, maatte synes ham udelæggende. Dersom det ærede Medlem havde lagt Mærke til Alt, hvad jeg har sagt, ligesom han har lagt Mærke til Noget af det, vilde han have set, at det paa ingen Maade var Tilfældet, at man ikke agtede at udføre Loven af 1868, idet jeg i det andet Thing har udtalt, at der oprindeligt paa Finanslovsforslaget var optaget et Beløb til at paabegynde disse Arbejder, men at jeg, paa Grund af de Forestillinger, min ærede Kollega Finansministeren gjorde mig, maatte erkjende Nødvendigheden af at begrænse mine Fordringer til Jernbaneanlæg. Saa vidt, at jeg notedes med den i og for sig dog ikke ganske ubetydelige Sum af omtrent 1,660,000 Rd. paa en Tid, hvor det ved Hjælp af en extraordinær Skat af omtrent 1,330,000 Rd. ikke kunde lykkes at opnaa Andet end netop Balance. Jeg maatte altsaa mene, at det var en fuldstændig forsvaerlig Politik at søge at gjøre de Jernbaner færdige, man havde under Bygning, forhøne dem med Alt, hvad der var nødvendigt til deres Drift, komplettere de Bygninger og de Lokaltier, som man ved det første Anlæg havde anslaaet meget for smaat, og som Trafikken Gud ske Lov nu har vist at være for smaa, saa at de maa udvides, og derpaa at samle hele sin Kraft i de to næste Aar paa at udføre Loven af 1868. Det ærede Medlem mente, at det var en umulig Opgave, som Regjeringen saaledes havde stillet sig, og han mente, at jeg var noget for til-

idsfuld til min egen Dom i saa Henseende, da jeg havde foretaget et saadant Skridt uden at have spurgt mine tekniske Konsulenter tilraads. Jeg vil sige, at, hvad enten Teknikerne havde sagt, at det kunde gjøres, eller de havde sagt, at det ikke kunde gjøres, saa forelaa der i dette Dieblit Mangel paa Gynde til at udføre Jernbanerne. Naar Kassen er, just ikke tom, men dog ikke i Besiddelse af saadanne Midler, at man vil være istand til at bruge over 1,600,000 Rd. til at bygge Jernbaner for, og naar man derhos har en Situation for sig som den, hvori Europa og vi dengang stode, saa siger jeg, at, selv om Teknikerne havde sagt, at Jernbanerne ikke vilde kunne udføres inden den i Loven af 1868 bestemte Tid, hvis der ikke paa nærværende Finanslovsforslag optoges Midler til deres Paabegyndelse, saa havde jeg dog maattet finde, at jeg ikke kunde være med til at bære Ansvaeret for at fremvinge disse Baners Anlæg blot for at fassholde den Termin, som var fassat i Loven af 1868. Naar forøvrigt det ærede Medlem siger, at det vil være en Umulighed at gjøre Banerne færdige til den i Loven fassatte Tid, saa tror jeg rigtignok, at han stoler meget for meget paa sin Dom ligeoverfor de Bidnesshord, der foreligge om det Modsatte (Strup: Det er dem, jeg hele Tiden har citeret). Ja, ogsaa der har det ærede Medlem paa Grund af sin store Interesse for Loven af 1868 læst noget anderledes, end der med Nødvendighed ligger i Ordene. Der staar nemlig „for med Sikkerhed“ (Strup: Ja!); men dert ligger ikke, at det ikke ogsaa skulde kunne gjøres, uden at der begyndes saa tidligt. For at man kan være sikker paa, at det kan ske, er det nødvendigt, at de og de Ting ske iaar; men deraf følger ikke, at man ikke ogsaa uden det under heldige Omstændigheder kan saa Banerne udførte i de næste to Aar, og jeg vil gjøre opmærksom paa, at hele Forskjellen mellem den Plan der nu foreligger, og den Plan, som det ærede Medlem selv har staaet — som jeg tilsfald har foresundet i Indenrigsministeriet — bestaar i, at, medens man tidligere havde betænkt at bygge Banerne saaledes, at man først gjorde den ene færdig og